

miste det, men i Stedet derfor faae et Tillæg af 150 Rd., altsaa netop det, som Ministeren har tiltænkt dem, nemlig 100 Rd. Man kunde ogsaa, og det skulde jeg for mit Bedkommende slet ikke have Noget imod, lade de Telegrafassistenten, der have Alderstillæg, — det er ikke saa Mange, kun 8 — beholde dette, hvorved de vilde komme paa det samme Lønningsstrin, som de laveste i første Lønningsklasse. Deri vilde der jo ikke være nogen Ulykke, og det vilde jo stemme med, hvad der blev Tilfældet i Forholdet mellem de laveste i anden Lønningsklasse og de højeste i tredje Klasse. Jeg skal ganske henstille dette; men i ethvert Fald synes jeg, at den Ændring, jeg først nævnte, er saa simpel og naturlig, at den bør gjøres. Hvis man stryger alle Alderstillæg og alle personlige Tillæg, saa vil der derved saa langt fra paaføres Statskassen noget Tab, at den tværtimod vil faae en Indtægt af 180 Rd. Samtlige Tillæg udgjøre nemlig 1,380 Rd., hvorimod et Tillæg af 50 Rd. for de 24 Telegrafassistenten jo kun udgjør 1,200 Rd.; der vil altsaa, som jeg sagde, spares 180 Rd.; men i ethvert Fald synes jeg, at den Besynderlighed bør rettes, at man i en lavere Lønningsklasse har en højere Lønning end i en højere Lønningsklasse.

Finantsministeren: Jeg tror, at den ærede Landskingsmand vil vide, at der ved Forhandlingen af de fleste Love og i Særdeleshed Lønningslove ikke saa sjældent paa et eller andet Punkt viser sig Noget, som man med eet Ord kunde kalde Irrationelt, men som det alligevel oftere vilde være misligt at fjerne, netop fordi der er noget Irrationelt ved det, med Hensyn til hvilket man ikke saa godt kan klare, hvilke følger det vilde have, naar man vilde fjerne det og gjøre det, om jeg maa bruge det Udtryk, mere rationelt. Dette Forhold er ikke blevet overset, det har tværtimod været fremhævet; jeg har meget stærkt fremhævet den Eiendommelighed, der fremkom ved Forslaget, saaledes som det var stillet, men der blev lagt ganske særlig Vægt paa, at Sagen netop blev ordnet paa denne Maade, og der var navnlig ingen Villighed til at gaa den Vej, som det ærede Medlem antydede. En nogenlunde hurtig Fremme af Sagen har for mangfoldige af disse Mennesker megen Interesse, idet jo Bestemmelserne i Loven tilbørlig skulde gjælde fra 1ste Oktober forrige Aar, saaledes at hver Dag, som Sagen kommer hurtigere frem, bringer de Paagjældende noget nærmere til et Tillæg, som jo vistnok, naar det fordeles paa Maaneder, ikke er stort, men som, naar det ved Slutningen af dette Finantsaar kommer fra Oktober af, under de vanskelige Forhold er et Tillæg, som er kjendeligt, som er føleligt. Hvis det nu var nødvendigt at gjøre en Forandring, hvis det maatte siges ikke blot at være lidt irrationelt, men modsigende, forvirrende, maatte man

jo finde sig i, at der blev Spørgsmaal om at søge det forandret, Noget, der altid har sine Vanskeligheder ved saadanne Lønningslove; men Sagen er den, at man ikke maa betragte det som givet, at Alle rykke op. Forholdene kunne meget godt stille sig saaledes, at der er Nogle af dem i sidste Klasse, der ikke kommer op over denne Klasse, og saasnart man blot sætter Opmærksomheden derpaa, kan man ikke sige, at der er noget saa særdeles Irrationelt dert, at de, som blive i den øverste Trediedel af C-Klassen, den laveste Klasse, kunne komme til at faae lidt Mere end de, der kommer op i B-Klassen og altsaa ere i den laveste Trediedel af denne, men som have Ud sigt til at avancere meget betydelig. Altsaa den Omstændighed, at man ingenlunde kunde betragte det som givet, at Alle skulde marchere op Række for Række, men at meget godt Nogle kunde blive staaende paa det lavere Trin, gjorde, at jeg ikke bestemt modsatte mig denne Ordning, som der blev lagt særdeles Vægt paa, og det forekommer mig ogsaa, at derved bortfalder meget af det, som ved første Blik kunde synes Irrationelt.

Bloug: Jeg har aldeles ikke været blind for det Forhold, den ærede Minister gjorde opmærksom paa, jeg veed meget godt, at Folk blive staaende i 3die Klasse, og at der allerede staar temmelig gamle Folk der, jeg tror, der er Nogle, som have tjent i 16 Aar. Jeg har den største Sympathi for disse Folk, og jeg vil heller ikke paa nogen Maade berøve dem Noget, men jeg mener dog, at det er et ganske eiendommeligt Forhold, og at det ikke er nogen Spore for Flid og Dygtighed, naar man faar slettere Vilkaar ved at rykke op til en højere og mere ansvarfuld Tjeneste, og det er dog virkelig Tilfældet, at den selvstændige Bestyrelse af en Station medfører et større Ansvar end det, at være Medhjælper paa en Station. Jeg mener derfor rigtignok, at man bør holde paa, at Lønnen i 2den Klasse ikke er lavere end den, deældste i 3die Klasse have, men at den i det Mindste bliver det samme, saa at der ikke sker nogen Tilbagegang for dem, som udmærke sig og ville frem i denne Tjeneste; thi det er dog uheldigt, at der skal ske en formelig Tilbagegang i Lønningsvilkaar for de Folk, der udmærke sig saaledes, at de blive flyttede op i en højere Klasse.

Finantsministeren: Svaret dertil er for det Første, at det jo er et Spørgsmaal, om de ikke kunne tidligere op, og dernæst om denne midlertidige ringe Tilbagegang ikke opvejes ved en meget betydelig Fremgang senere. Med andre Ord: dersom jeg kunde vente i en rimelig kort Tid at kunne sætte en Forhøielse igjennem for dem, der høre til Klasse B, skulde jeg meget gjerne modtage den,